

Megemlékezés Soós Istvánról

Fájdalmas szívvel kell megemlékeznünk a magyar borászati tudományos életet ért veszteségről. Soós István egyetemi tanár, a Kertészeti és Szőlészeti Főiskola Borgazdasági Tanszékének vezetője, a biológiai tudományok doktora, 1959. május 1-én 57-ik életévében váratlanul elhunyt.

Halála előtt 2 nappal érkezett meg külföldi útjáról, az Ausztriában rendezett nemzetközi bórversenyéről. Egyik utolsó levelében nagy örömmel közölte, hogy a versenyen szereplő 12 magyar bor közül 8 aranyérmet nyert. Szándékában volt röviddel a megérkezése után beszámolni a versenyen szerzett tapasztalatairól, sajnos ebben megakadályozta Őt a kérelhetetlen sors.

Műgyetemi tanulmányai befejezése után, 1925. évben kezdte meg szolgálatát a jelenlegi Szőlészeti Kutató Intézet Borászati Osztályán. Később az Intézet Mikológiai Osztályán kapott beosztást.

Szervezőképes és előrelátó szakember volt. Munkája során felismerte, hogy hazai vonalon a mikológiai kutatásokat új utakon kell vezetni, ennek érdekében felkereste ugyanezen feladatkörben dolgozó osztrák és német kutató intézeteket, hogy velük a szakmai érintkezést felvegye. Külföldi tapasztalatok alapján folytatta a kutatásokat, hogy a gyakorlat számára megfelelő törzsfajokat állítson elő és ezzel lehetővé tegye, hogy az Intézethez forduló gazdákat, pincészeket a célnak megfelelő nemes borélesztőkkel lássa el.

A felszabadulás után a Szőlészeti Intézet félig romokban hevert. Nagy agilitással az építő munka élére állt s lehetővé tette, hogy aránylag rövid időn belül az Intézetben a munka megindulhatott. Röviddel ezután az Intézet igazgatója lett. Ő szervezte és kezdte meg az ország szőlészeti és borászati monográfiájának tudományos alapon történő feldolgozását.

Érdemei alapján nevezték ki a Szőlészeti és Borászati Főiskola Borgazdasági Tanszékére egyetemi tanárrá. Mint pedagógus tovább folytatta a megkezdett tudományos munkáját.

1951. óta elnöke volt az Országos Borvizsgáló Szakértő Bizottságnak. Sokoldalú elfoglaltsága mellett, jelentős szakirodalmi munkásságot is kifejtett. Számos dolgozata jelent meg szakfolyóiratokban. Megírta a „Borgazdaság” és „Borászati mikológia” című főiskolai tankönyveket.

Soós István mint kutató, mint egyetemi tanár feladatát kiváló rátermettséggel és szeretettel látta el. Egész élete munkájával és minden erejével fáradhatatlanul a nagy múlttal rendelkező, magyar borászatot szolgálta. A magyar borászok között megmarad emlékezete mint jó barát-
nak és mint jó kollégának.

Budapest, 1959. május hó.

dr. Hajós György